

תפילה אחר התפילה

בבלי יז:

הירושלמי דן בזה בברכות פ"ד ה"ב [לג.], ועיין מה שכתבנו שם.

פרק ג – מי שמתו**גירסא הפוכה במחלוקת מתי אבל מניח תפילין**

פ"ג ה"א [כא:]

הירושלמי כאן הובא גם במועד קטן פ"ג ה"ה [יד.], ועיין מה שכתבנו שם.

פטור העוסק במת

בבלי יז: • פ"ג ה"א [כב.]

כתיב למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך - ימים שאת עוסק בהן בחיים ולא ימים שאת עוסק בהן במתים (זה המקור לכך שהעוסק במת פטור מקריאת שמע).
בבבלי מקור זה לא הובא, והובא בתוס' (ד"ה פטור).

אבילות

בבלי יז: • פ"ג ה"א [כב.]

עשרה כוסות שותין בבית האבל: שניים לפני המזון וחמשה בתוך המזון וג' לאחר המזון וכו'. וכשמת רשב"ג הוסיפו עליהן עוד שלשה: אחד לחזן הכנסת ואחד לראש הכנסת ואחד לרבן גמליאל (בירושלמי כאן מובאים עוד דיני אבילות).
בבבלי כתובות ח: הגירסא היא: "ג' לפני האכילה, ג' בתוך האכילה, ד' לאחר האכילה". כמו כן הגירסא היא שהוסיפו עליהן ארבע ולא שלוש.

כל זמן שמתו לפניו לא אוכל כל צרכו

בבלי יז: • פ"ג ה"א [כב.]

אבל כל זמן שמתו מוטל לפניו וכו' ולא אוכל כל צורכו ולא שותה כל צורכו ולא אוכל בשר ולא שותה יין.
בבבלי לא הוזכר שלא אוכל ושותה כל צרכו.

לצורך מה מותר לכהן להיטמא, היתר לצאת לחו"ל

פ"ג ה"א [כג.]

כהן מהו שיטמא לכבוד רבו? וכו', מהו שיטמא כהן לכבוד תורה? וכו', מטמא כהן ויוצא חוצה לארץ לדיני ממונות ולדיני נפשות ולקידוש החדש ולעיבור שנה להציל שדה מן הגוי ואפילו ליטור יוצא ועורר עליה ללמוד תורה ולישא אשה וכו', אבל אמרו אל יצא כהן לחוץ לארץ אלא אם כן הבטיחו לו אשה (שיודע שימצא שם אשה). מהו שיטמא כהן לנשיאת כפים? וכו', מטמא כהן לראות את המלך וכו', מהו שיטמא כהן לכבוד הנשיא? וכו', מהו שיטמא כהן לכבוד אביו ואמו (בחייהם ובטומאה דרבנן)?
בבבלי לא הובאו כל הספיקות הללו. בעבודה זרה יג. הביא שכהן מותר לצאת לחו"ל לדון ולערער על הגויים, ללמוד תורה ולישא אשה, ולא חילק אם הבטיחו לו אשה. בקידושין לא: שאל אם מותר לצאת לחו"ל לכבוד אימו, והשיב שכן, אך לא הזכיר זאת לגבי כהן¹⁵.

¹⁴ דרך הירושלמי להדגיש שאסור לאסור את המותר (וכן כאן, שלא יחמיר על עצמו לעשות כשפטור), והבבלי לא כותב זאת. עיין בפרק "שיטות הירושלמי והבבלי" סעיף ו.

¹⁵ מצאנו בעוד מקום שהבבלי דן באיסור לצאת לחו"ל, והירושלמי מדגיש שמדובר רק בכהן. עיין בפרק "שיטות הירושלמי והבבלי" סעיף לא.